685/03

Den 17. november 2003 blev i sag nr. 60.486:

xxxxxx xxxxxxx xxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for en anmeldt skade.

Selskabet har alene udbetalt pro rata erstatning under henvisning til, at der i forbindelse med forsikringstegningen blev afgivet urigtige oplysninger omkring ejerforholdet af bilen.

Såfremt selskabet ved tegningen havde fået oplyst, at det var klagerens søn, som var fast bruger af køretøjet, ville forsikringspræmien have været 35.273 kr. mod det faktiske betalte præmiebeløb på 6.478 kr. Det har medført en reduktion af den udbetalte erstatning fra 162.000 kr. til 22.645 kr.

Klagerens advokat gør gældende, at selskabet fejlagtigt har lagt til grund, at klagerens søn havde fast rådighed over køretøjet. Endvidere bemærker advokaten, at selskabet har solgt bilresterne uden nogen form for henvendelse eller godkendelse af klageren.

Af selskabets interne rapport af 2/1 2003 fremgår bl.a.:

"Har haft telefonisk kontakt med autotaksator K.A., Randers, der oplyste, at det var sønnen han havde haft kontakt med, og det var han der havde anerkendt den tilbudte erstatning.

Værkstedet mente også at det var sønnens bil, da det var ham de havde haft kontakt med.

Vor kunde, T.B., har ringet flere gange og rykket for erstatning, og jeg har drøftet forsikringsforholdet med ham, og selv om han har sin egen bil, ville han ikke erkende, at det var sønnen der var fast bruger af bilen. Havde ikke nogen slutseddel.

Tog efterfølgende kontakt til Sparekassen …, der kunne oplyse, at billånet stod i sønnen, C.B.'s navn, og at de månedlige afdrag, automatisk blev trukket fra hans konto."

Angående selskabets salg af bilresterne henvises til, at det skaderamte køretøj tilfalder selskabet, når skaden afgøres ved kontant erstatning.

I klagerens advokats skrivelse af 7/4 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

"Det er min opfattelse, at rapportens indhold er total misvisende, og derfor ikke bør kunne inddrages i nævnets bedømmelse af sagen. Der er tale om total ensidig indhentet oplysninger, der overhovedet ikke er gjort til genstand for nogen form for prøvelse.

Rapportens enkelte afsnit skal jeg kommentere således:

Det er korrekt, at det var sønnen C.B., der var fører af bilen på uheldstidspunktet, og der er betalt ydelser på lånet fra C.B.'s konto. Det er de oplysninger, der er korrekte, resten har derimod intet på sig.

Det fremføres af autotaksator K.A., at det var sønnen, han har haft kontakt med, og at det var sønnen, der havde anerkendt den tilbudte erstatning.

Han har været i kontakt med såvel sønnen som T.B. Det fremgår af sagens bilag C, at det er T.B., der har godkendt erstatningen.

Det fremgår videre af rapporten, at værkstedet mente også, at det var sønnens bil, da det var ham, de havde haft kontakt med. Disse oplysninger er ikke rigtige, de er uden betydning. Værkstedet har haft kontakt med begge. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der ikke er tale om et værksted, hvor bilen før er blevet repareret eller serviceret. Man har valgt et autoriseret Fiat-værksted, fordi man forudså en omfattende reparation, som man fandt, at det ville være bedst at få foretaget hos en Fiat-forhandler.

De forhold, at man har talt måske mere med sønnen end med faderen, kan snarere tilskrives det, at sønnen er uddannet i autobranchen, og som sådan har han et kendskab til ansatte hos den pågældende Fiat-forhandler, og han ligeledes et fagmæssigt forhold til bilreparationen. Det forhold kan også belyse, hvorfor sønnen deltager i kontakten til taksator.

Det nævnes dernæst, at man har været i kontakt med T.B., og at han ikke har ville erkende, at det var sønnen, der var fast bruger af bilen. Det er for så vidt korrekt, men den manglende erkendelse er også udtryk for, at den pågældende bil i lige så stor udstrækning benyttes af T.B. selv. Det er korrekt, at T.B. også disponerer over en anden bil. Det kan vel i dag ikke siges at være usædvanlig, at en husstand disponerer over flere biler, og det må vel også siges at være forholdsvis normalt, at hjemmeboende børn af og til låner forældrenes bil uden, at dette statuerer et fast brugerforhold.

Endelig nævnes, at forsikringsselskabet i Sparekassen K. har fået oplyst, at billånet stod i sønnens navn, og at de månedlige afdrag blev trukket fra hans konto.

Det er min opfattelse, at oplysningerne overhovedet ikke kan lægges til grund ved vurdering af sagen. Forsikringsselskabet har således ikke adgang til de omhandlede oplysninger, og pengeinstituttet har ikke adgang til at afgive sådanne oplysninger, og oplysningerne er forkerte.

Jeg vedlægger således kopi af gældsbrevet, der er udstedt i forbindelse med købet af bilen. Gældsbrevet er oprettet med såvel T.B. som C.B. som debitorer, og T.B. har pantsat bilen til sikkerhed for det pågældende lån.

Der har været overførsler af ydelser fra C.B.'s konto til billånet, men øvrige udgifter på bilen herunder forsikring, vægtafgift, drift og bilens udbetaling er finansieret af T.B.

Af materialet fremgår det, at bilens værdi er kr. 16.200,00. Hvis selskabets afgørelse kan opretholdes, er jeg af den opfattelse, at bilens værdi forholdsmæssig skal afregnes.

Forsikringsselskabets bemærkning om, at bilen tilhører forsikringsselskabet, må forudsætte, at forsikringsselskabet udreder fuld erstatning."

Efterfølgende har klagerens advokat oplyst, at Sparekassen K. afviser, at skulle have udtalt sig som anført i selskabets interne rapport, og at de oplysninger, der er indeholdt i rapporten, ikke svarer til de faktiske forhold.

Selskabet har ved skrivelse af 19/6 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvis skal det oplyses, at selskabet har henvendt sig til Sparekassen K. for at få oplyst, hvad restgælden på lånet i bilen var, og hvem erstatningen i givet fald skulle udbetales til, og på den baggrund har fået de tidligere anførte oplysninger. Dette er den sædvanlige fremgangsmåde i behandlingen af skadesager, hvor det er oplyst, at der er pant i den beskadigede genstand.

Klagers advokat bekræfter endvidere i sin skrivelse af 07.04.03, at klagers søn står som låntager, og at han betaler ydelserne på lånet. De oplysninger indikerer, at klagers søn er den faktiske ejer og i hvert fald fast bruger af bilen. Det har ingen betydning, at også klager står anført som låntager."

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger må nævnet lægge til grund, at bilen ejes af klagerens søn, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have opkrævet en højere præmie. Da selskabet således i medfør af forsikringsaftalelovens § 6 har været berettiget til at nedsætte erstatningen som sket,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen